Dosarul nr. 3-2946/2023
2-23145366-12-3-12102023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

30 septembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind anularea deciziei nr. ***** din *****, anularea răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind stabilirea programului de întrevederi a reclamantului ***** cu fiica *****, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

La data de 12.10.2023, ***** reprezentat de avocatul ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind anularea deciziei nr. ***** din *****, anularea răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind stabilirea programului de întrevederi a reclamantului ***** cu fiica *****, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat faptul că, la data de *****, ***** a făcut cunoştinţă cu Decizia nr. ***** din ***** emisă de Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sectorul ***** nr. ***** din ***** cu privire la stabilirea programului de întrevederi cu copilul ***** *****, a.n. *****.

Invocă că potrivit Deciziei nr. ***** din *****, Comisia pentru Protecţia Drepturilor Copilului din cadrul Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sectorul *****, a decis că se consideră inoportun la etapa actuală întocmirea programului de întrevederi a cet. *****, cu fiica *****, în scopul stabilirii ulterioare a unui program de întrevederi cu copilul ***** *****, se recomandă cet. ***** ***** să urmeze un program de asistenţă şi consiliere psihologică pentni agresorii familiali, oferit de o instituţie abilitată.

Invocă că la data de *****, reclamantul ***** s-a adresat cu cerere prealabilă către Direcţia Generală pentru Protecţia Drepturilor Copilului, la data de *****, a primit decizia de refuz al Direcţiei Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului cu nr. *****

din *****, fiind respinsă ca fiind inadmisibilă cererea prealabilă pe modiv că ar fifost depusă tardiv.

Își exprimă dezacordul cu Decizia nr. ***** din ***** emisă de Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sectorul ***** nr. ***** din ***** şi Decizia de refuz al Direcţiei Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului cu nr. ***** din *****, menționînd totodată că Comisia pentru Protecţia Drepturilor Copilului din cadrul Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sectorul *****, la catalogat pe petiţionarul ***** drept fiind agresor familial în lipsa unei decizii a organelor de drept de luare a acestuia la evidenţă ca agresor familial şi în lipsa unei dovezi că ultimul ar fi aplicat violenţă faţă de copilul său minor ***** sau ar fi capabil să o facă.

Declară că în conformitate cu prevederile art. 51 Codul familiei se consideră copil persoana care nu a atins vîrsta de 18 ani (majoratul). (2) Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. (3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Menționează că articolul 52 alin.(1) Codul familiei stabileşte, că copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Prin urmare invocă că, Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sectorul ***** la adoptarea Deciziei nr, ***** din ***** nu a ţinut cont de interesul superior al copilului minor ***** *****, a.n. *****.

Susține că în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 22 alin. (1) Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Relevă că în conformitate cu art. 39 Codul administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Reține că aferent, art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabileşte că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Indică că conform art. 53 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, competenţa reprezintă totalitatea atribuţiilor acordate autorităţilor publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competenţa se stabileşte la momentul iniţierii procedurii administrative, iar art. 57 alin. (1) al aceluiaşi act normativ, stabileşte că, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă şi în limitele competenţei legale.

Consideră ilegale şi neîntemeiate Decizia nr. ***** din ***** emisă de Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sectorul ***** nr. ***** din ***** şi Decizia de refuz al Direcţiei Generale pentru Protecţia Drepturilor Copilului cu nr. ***** din *****.

Totodată menționează că, potrivit CtEDO, aceasta se pronunţa dur pe cazuri de aplicare neunitara a practicii judiciare naţionale. Din textul Hotărârii CtEDO Beian vs Romania din 06.12.2007, sa stabilit o încălcare a art. 6 CEDO, pentru ca nu a fost asigurat stabilitatea circuitului juridic, care sa permită pronunţarea pe cauze identice a unor hotărâri diferite-diametral opuse, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a subliniat in jurisprudenţa sa (Marcks vs Belgia din 1989) importanţa respectări principiului securităţii juridice, considerat ca fiind in mod inerent atât dreptului Convenţiei cît și dreptului comunitar. Indică că în jurisprudenţa CtEDO, acest principiu este consacrat în mod explicit în legătură cu unul din drepturile fundamentale reglementate de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertarilor Fundamentale, respectiv dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare solicită ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind anularea deciziei nr. ***** din *****, anularea răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind stabilirea programului de întrevederi a reclamantului ***** cu fiica *****, încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată, nu s-a prezentat nici un participant, fiind citați legal.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, decizia Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. ***** din *****, precum și răspunsul nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanţă cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut

de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Instanța atestă din materialele cauzei și explicațiile părților că, la data de ***** în cadrul Direcției Protecția Drepturilor Copilului (în continuare DPDC) sect. ***** a înregistrat cu nr. ***** cererea avocatului *****, care la moment acționa în interesele cet. *****, cu privire la stabilirea unui program de întrevederi a copilului, ***** cu tatăl său, ***** (reclamant).

În conformitate cu prevederile Codului Administrativ, art. 69 alin. (2) şi art. 70 alin. (2), autoritatea tutelară a iniţiat procedura administrativă de examinare a subiectului nominalizat, iar despre iniţierea procedurii administrative au fost anunţate părţile, la fel a fost solicitată şi opinia ambilor părinţi, mamei ***** ***** şi tatălui *****, în vederea

stabilirii unui program de întrevederi, care ulterior au fost recepţionate, în formă scrisă, de către Direcţie.

Se reține suplimentar, că la dosarul administrativ este anexată Ordonanţa de protecţie din ***** emisă de către Judecătoria Chişinău, sediul Centru cet. ***** Adrian pentru o perioadă de 3 luni faţă de victimile, ***** ***** şi minora, *****, iar Curtea de Apel prin Decizia din ***** a respins recursul cet. ***** Adrian menţinînd încheierea instanţei de fond.

Astfel, la data de ***** a avut loc şedinţă Comisiei pentru Protecţia Copilului din cadrul DPDC sect. ***** la care s-a prezentat doar tata, *****, mama, ***** ***** a solicitat să se petreacă şedinţa în lipsa acesteia.

În rezultat la dosarul administrativ este anexată decizia Comisiei pentru Protecţia Copilului din cadrul DPDC sect. ***** nr. ***** din ***** cu privire la stabilirea programului de întrevederi pentru copilul ***** ***** cu tata ***** ***** pri care, analizînd situaţia copilului, ţinînd cont de poziţia scrisă a mamei, dar şi declaraţiile tatălui, expuse în cadrul şedinţei, reieşind din interesul superior al copilului de a menţine relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi a fost elaborată Decizia ***** din ***** prin care s-a decis:

1. ”Psihologul, *****, va discuta cu ***** *****, în vederea observării atitudinii copilului faţă de posibilitatea întrevederilor cu tata.
2. Specialistul responsabil de caz, *****, va expedia demersul către autoritatea tutelară locală (*****, rl. *****), în vederea evaluării condiţiilor de trai la domiciliul tatălui, cet. ***** *****.
3. Specialistul responsabil de caz, *****, va stabili data şi ora şedinţei privind stabilirea programului de întrevederi, despre care părinţii vor fi anunţaţi, preventiv.”

Astfel, reeşind din prevederile respectivei decizii, autoritatea publică pîrîtă la data de *****a expediat în adresa primăriei s. Grimcăuţi, r-nul ***** solicitarea nr. ***** cu privire la examinarea condiţiilor sociale şi de trai, precum şi caracteristica cet. *****.

În rezultatul răspunsului autorităţii tutelare de la locul de baştină a reclamantului s-a constatat că acesta dispune de condiţii sociale şi de trai favorabile, caracteristica de la locul de muncă (Ş*****din *****), Inspectoratul de Poliţie *****, Primăria ***** este una pozitivă.

Totodată, la data de *****, în cadrul Direcţiei s-a prezentat copilul, ***** însoţită de mama acesteia, în scopul observării atitudinii copilului faţă de posibilitatea de a avea întrevederi cu tata. Mama copilului a refuzat ca discuţia să fie petrecută în lipsa acesteia şi a insistat să monitorizeze situaţia, urmărind procesul din biroul alăturat. S-a stabilit că minora ***** a fost binedispusă, a manifestat curiozitate şi a participat activ la activităţile propuse.

Conform notei informative eliberate de către psihologul din cadrul DPDC sect. *****, din ***** s-a concluzionat că: “La etapa stabilirii contactului, ***** a susţinut discuţia pe temele ce prezentau interes pentru ea şi a demonstrat cu plăcere cunoştinţele acumulate. Situaţia s-a schimbat la etapa adresării întrebărilor despre tată. Copilul refuza

să răspundă şi devenea mai distant. Totuşi, spre final, în procesul relatării despre activităţile preferate, fiind întrebată, dacă şi-ar dori să meargă la plimbare cu tata, ***** a răspuns: ”nu, tata este rău. A bătut-o pe mama”. Vîrsta copilului corespunde etapei de dezvoltare psihologică, care caracterizează o conştiinţă morală în proces de dezvoltare, controlată mai ales de sentimente şi nu de raţiune, sisteme de valori împrumutate de la adulţi şi nu de sisteme de valori personale. Dezvoltarea conştiinţei morale primare a copilului este în corelaţie directă cu experienţa pozitivă a subordonării la cerinţele părinţilor şi a adulţilor. În concluzie, luînd în consideraţie particularităţile de vîrstă, se presupune că imaginea pozitivă a tatălui nu a fost susţinută şi fortificată de către părintele în grija căruia se află copilul.

În rezultat s-au stabilit concluzii potrivit cărora: copilul a dezvoltat o imagine negativă a tatălui, se conturează refuzul copilului de a avea întrevederi cu tata, fiind recomandată consilierea psihologică a tatălui în vederea restabilirii unei comunicări asertive non-conflictuale cu mama copilului, dar şi în scopul conştientizării necesităţilor copilului, precum și reabilitarea imaginii pozitive a tatălui, prin intermediului unei atitudini comportament onest şi sensibil la nevoile copilului.

Totodată, se reține că la data de ***** a avut loc şedinţa Comisiei pentru Protecţia Copilului din cadrul DPDC sect. ***** în urma căreia, evaluînd materialele acumulate la dosar şi anume: cererea privind stabilirea unui program de întrevederi din data de *****, declaraţia privind modalitatea şi periodicitatea întrevederilor tată-fiică, poziţia scrisă a mamei copilului, cet. ***** *****, unde descrie comportamentul abuziv al tatălui faţă de mamă şi copil, nota informativă a psihologului din cadrul DPDC ***** din ***** cu privire la discuţia cu *****, în urma căreia s-a conturat refuzul copilului de a avea întrevederi cu tata, raportul de evaluare psihologică iniţială nr. *****a copilului oferit de Centrul de Asistenţă şi Protecţie a Victimelor şi Potenţialelor Victime ale Traficului de Fiinţe Umane în care menţionează că: ”Luînd în consideraţie identificarea incidentelor de violenţă în familie, este recomandabil includerea tatălui, ***** *****, în programe de consiliere psihologică pentru agresori familiali, cu scopul de a construi relaţii sănătoase cu fiica minoră”, precum şi declaraţiile ambilor părinţi, a avocatului mamei, *****, expuse în cadrul şedinţei, reieşind din interesul superior al copilului de a beneficia de un mediu armonios constant pentru creşterea şi educaţia sa şi de a menţine echilibrul psihoemoţional şi starea de bine a minorei *****, s-a emis decizia nr. ***** prin care:

1. Se consideră inoportun la etapa actuală întocmirea programului de întrevederi a cet. **********, cu fiica **********.
2. În scopul stabilirii ulterioarea unui program de întrevederi cu copilul ***** *****, se recomandă cet. ***** ***** să urmeze un program de asistenţă şi consiliere psihologică pentru agresorii familiali, oferit de o instituţie abilitată.
3. La finalizarea şi prezentarea de către ***** ***** a actului care confirmă participarea şi finisarea programului de consiliere şi asistenţă psihologică, petiţionarul este în drept să depună o nouă cerere privitor la stabilirea programului de întrevederi.

4. Se recomandă mamei, să însoţească copilul ***** *****la şedinţe de consiliere psihologică în vederea remedierii relaţiei tată-copil, în scopul posibilităţii întocmirii ulterioare a unui program de întrevederi.

În rezultat, în Decizia nr. ***** din ***** cu privire la stabilirea programului de întrevederi cu copilul ***** *****, luînd în vedere circumstanţele cazului, opinia şi atitudinea copilului faţă de întrevederile cu tata, căreia i s-a conturat imaginea negativă a tatălui şi drept urmare a refuzat întrevederile cu acesta, la punctul 2 s-a recomandat, în scopul stabilirii ulterioare a unui program de întrevederi cu copilul ***** *****, cet. ***** ***** să urmeze un program de asistenţă şi consiliere psihologică pentru agresorii familiali, oferit de o instituţie abilitată.

Totodată, conform punctului 1 al Deciziei, s-a considerat inoportun la etapa actuală întocmirea programului de întrevederi a cet. *****, cu fiica ***** iar la finalizarea şi prezentarea de către reclamant a actului care confirmă participarea şi finisarea programului de consiliere şi asistenţă psihologică, dumnealui este în drept să depună o nouă cerere cu privire la stabilirea programului de întrevederi. La punctul 4 al deciziei, s-a recomandat mamei să însoţească fiica, ***** la şedinţe de consiliere psihologică în vederea remedierii relaţiei tată-copil în scopul posibilităţii întocmirii ulterioare a unui program de întrevederi.

În rezultat, prin răspunsul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. ***** din *****, s-a respins cererea prealabilă a avocatului reclamantului (f.d. 22).

În conformitate cu prevederile ***art. 16 al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15.12.1994***, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

Articolul 17 al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15.12.1994, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Conform art. 62 alin. (1) și (4) din Codul Familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Părinții poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Conform art. 64 alin. (2^1) din Codul Familiei, la stabilirea programului de întrevederi se ţine cont de ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, de vârsta copilului şi frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare de către acesta, de calităţile morale ale părinţilor, de relaţiile dintre copil şi fiecare părinte, de proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat de copil, astfel încât drepturile părinteşti să fie exercitate într-un mod echitabil.

Astfel instanța raportînd prevederile legale indicate supra la materialele cauzei, reține că Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. ***** a stabilit un program de întrevederi pentru copilul, ***** reieşind din situaţia reală la zi, cu scopul reabilitării imaginii pozitive a tatălui, prin intermediului unei atitudini şi comportament onest şi

sensibil la nevoile copilului iar în urma consilierea psihologică a tatălui a fost recomandată în vederea restabilirii unei comunicări asertive şi non-conflictuale cu mama copilului, dar şi în scopul conştientizării necesităţilor copilului.

Prin urmare instanța atestă că decizia Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. ***** din *****, este legală și întemeiată, emisă conform Legislației menționate supra și în interesul copilului.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că deziderateле reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea deciziei nr. ***** din *****, anularea răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, care au fost emise în corespundere cu legea și fiind întemeiae pe fond. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și ultimul este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii nu există.

Astfel nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a deciziei nr. ***** din *****, precum și a răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, instanța ținînd cont de dreptul discreționar al pîrîtului în acest sens, va respinge ca neîntemeiată și pretenția reclamantului cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind stabilirea programului de întrevederi a reclamantului ***** cu fiica *****.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind anularea deciziei nr. ***** din *****, anularea răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind stabilirea programului de întrevederi a reclamantului ***** cu fiica *****, încasarea cheltuielilor de judecată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către ***** reprezentat de avocatul ***** împotriva Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind anularea deciziei nr. ***** din *****, anularea răspunsului nr. ***** din ***** referitor la cererea prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind stabilirea programului de întrevederi a reclamantului ***** cu fiica *****, încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii